

Ce este Adunarea?

Ce este Adunarea?

„Hristos a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine Însuși pentru ea ... o hrănește și o îngrijește” (Efeseni 5.25, 29).

Aceste cuvinte arată ce valoare are Adunarea pentru inima lui Hristos. El o compară cu o perlă foarte prețioasă; pentru aceasta, El a vândut tot ce a avut ca să o cumpere. El a dat totul pentru ea, chiar și viața Sa (Matei 13.45, 46).

Ce este această „Biserică” sau „Adunare”? Prin cuvântul „Biserică” se obișnuiește să se denumească în creștinătate anumite clădiri în care se adună oameni pentru un cult religios sau pentru o predică. Dar în Cuvântul lui Dumnezeu nu găsim aplicat termenul la clădiri. Biserici sunt numite și străngeri de persoane care au aceeași formă de slujbă religioasă și care se supun aceleiași ordini în acest scop, ca de exemplu biserica metodistă, biserica baptistă etc. Dar Scriptura nu se referă la astfel de grupe prin expresia „Adunare” (în textul original „ekklesia”). Atât în cuvintele Domnului, cât și în scrierile apostolilor, cuvântul „Adunare” desemnează:

- 1) totalitatea credincioșilor adevărați din toate locurile pământului la un anumit moment; sau
- 2) totalitatea celor mântuiți de la ziua Rusaliilor până la revenirea lui Hristos, când aceștia vor fi înviați sau transformați și proslăviți; atunci Adunarea va fi completă; sau
- 3) totalitatea credincioșilor care se adună într-o localitate.

Când apostolul Pavel scria de exemplu „adunării lui Dumnezeu, care este în Corint”, se adresa tuturor credincioșilor din Corint. Când trimitea salutări adunării care era în casa lui Nimfa sau Filimon, vorbea despre creștinii care se adunau la unul din frați. Dar când spunea: „Hristos a iubit Adunarea”, era vorba de întreaga Adunare. Și când îi îndemna pe bătrâni „să păstorească Adunarea lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu sângele propriului Său Fiu”, se referea la toți credincioșii adevărați, spălați în sângele prețios al lui Hristos, dar care mai sunt pe pământ (a se citi textele: 1 Corinteni 1.2; Faptele Apostolilor 20.28; Coloseni 4.15; Filimon 2; Efeseni 1.22; 5.27; în ultimele două texte este vorba de întreaga Adunare din cer).

Poate gândești că Abel, Noe, Avraam, Moise, David, prorocii, toți acești bărbați sfinți aparțin Adunării. Ei nu aparțin, pentru că atunci ea nu exista încă. Aceștia au fost oameni dreți, care au crezut în Dumnezeu și care au umblat pe pământ cu încredere în El și în promisiunile Sale; dar ei nu aparțin Adunării. Dumnezeu a avut pe pământ un popor pe care Și l-a ales din mijlocul celorlalte națiuni, popor pe care încă îl iubește și pe care mai târziu îl va restabili în țara promisă. Dar acest popor Israel nu este Adunarea.

Când Domnul i-a spus lui Petru: „Eu voi zidi Adunarea Mea” (Matei 16.18), Adunarea a fost amintită pentru prima dată. Adunarea îi aparținea Lui, deși încă nu exista atunci. Abia după moartea Sa pe cruce și după intrarea Sa în slavă a avut loc nașterea Adunării, și anume în ziua Rusaliilor, când, conform promisiunii Domnului Isus, s-a coborât Duhul Sfânt peste ucenici. Apostolul Pavel a fost acela căruia Dumnezeu i-a dat descoperiri cu privire la toate privilegiile Adunării. Până atunci, Adunarea a fost o taină ascunsă de veacuri în Dumnezeu (Efeseni 3.9; Coloseni 1.26). Sfinții și prorocii Vechiului Testament nu au cunoscut această taină.

Adunarea, pe care Dumnezeu a vrut să o aibă pentru preaiubitul Său Fiu, are un caracter ceresc. Ea este numită Adunarea lui Dumnezeu, pe care a răscumpărat-o prin sângele Fiului Său. Ea se compune din toți aceia care cred în Domnul Isus, care a murit, a înviat și este proslăvit, și sunt spălați prin sângele Său. Toți aceștia sunt născuți din Dumnezeu; El le-a dat Duhul Sfânt; prin Duhul Sfânt, toți credincioșii sunt uniți unii cu alții și cu Hristos din cer, au toți aceeași viață, ca Domnul lor proslăvit.

De aceea Adunarea este numită Trupul lui Hristos, al cărui Cap este El Însuși (Efeseni 1.22, 23; 4.4, 15, 16; 1 Corinteni 12.13; Coloseni 1.18). Fiecare credincios este un mădular al Trupului Său; și tu, dragul meu cititor, dacă ești mântuit, ești la fel de strâns legat cu Hristos, cum este de exemplu mâna ta cu corpul tău. Nu ești fericit să știi că te afli într-o legătură atât de strânsă cu Mântuitorul tău? Această legătură nu poate fi întreruptă, pentru că este legătura unei vieți cerești și nestricăcioase, a vieții lui Hristos Însuși. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că Trupul lui Hristos, alcătuit prin Duhul Sfânt, este unul singur. Este un singur Trup, la fel cum există un singur Duh, care alcătuiește și înviează trupul. Este o singură nădejde pentru toți credincioșii, și anume de a fi la Domnul în cer. Atunci, Trupul lui Hristos va atinge desăvârșirea.

Adunarea este numită și Casa lui Dumnezeu. Ea este locuința lui Dumnezeu în Duhul; Dumnezeu locuiește în ea și își descoperă prezența Sa în ea. Astfel, Adunarea este un Templu sfânt în Domnul, care este zidit aici și va fi încheiat în slavă (1 Timotei 3.15; Efeseni 2.20-22; 1 Corinteni 3.16, 17). Dumnezeu nu recunoaște acum o altă casă, un alt templu pe pământ. Numai trupul fiecărui credincios în parte este numit templu, pentru că Duhul Sfânt locuiește în el (1 Corinteni 6.19, 20).

Am văzut că Domnul Isus este Cel care zidește această Casă a lui Dumnezeu, Adunarea. Dar orice casă este așezată pe o temelie. Pe ce temelie stă Adunarea? Pe o stâncă neclintită: Isus Hristos. El este singura temelie care s-a putut pune (Matei 16.16-18; 1 Corinteni 3.11). Când Petru, învățat de Tatăl, a dat acea frumoasă mărturie despre Isus Hristos: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu”, Domnul i-a spus că El va zidi Adunarea Sa pe această stâncă, pe acest adevăr descoperit lui Petru de Dumnezeu. Ce vor să spună cuvintele lui Petru? În Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu, este puterea vieții lui Dumnezeu, contra căreia moartea și diavolul, care are puterea morții, nu pot face absolut nimic (Evrei 2.14). Astfel, Domnul arată că porțile locuinței morților nu pot birui Adunarea care este zidită pe această stâncă. Ea este vie și indestructibilă ca Acela pe care este întemeiată. Ce siguranță pentru cei care aparțin acestei Adunări!

Apostolul Petru, căruia Domnul i-a adresat cuvintele din Matei 16 referitoare la Adunarea Sa și care își aducea aminte de tot ceea ce rostise Domnul său preaiubit, îi compară pe cei care cred și se încred în Hristos cu niște pietre vii. Acestea sunt zidite pe El, piatra vie din capul

unghiului, aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu (1 Petru 2.4-6). Ele sunt unite cu El prin legătura indisolubilă a vieții lui Dumnezeu. În acest mod are loc construirea Casei lui Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu prezintă Adunarea și ca Mireasa, soția lui Hristos (Efeseni 5.24-27). Dumnezeu i-a dat lui Adam, primul om, pe Eva ca soție. Celui de-al doilea Om, Hristos, Dumnezeu îi dă Adunarea. În Geneza 24 citim frumoasa istorisire despre robul lui Avraam, care a plecat departe pentru a căuta o soție pentru Isaac. În același mod, Duhul Sfânt caută acum pe pământ o Mireasă pentru Hristos, iar aceasta este Adunarea. El o formează din toți cei care, prin credința în Hristos, au părăsit lumea, cum părăsise odinioară Rebeca patria ei, pentru a aparține numai lui Hristos. Adunarea este prezentată ca Mireasa Sa, ca Soția Mielului pentru a ne arăta cât de intim este legată cu Domnul și cât de prețioasă îi este ea Lui.

El o pregătește acum pentru Sine: o sfințește și o curăță pentru a Și-o prezenta slăvită, neavând pată sau zbârcitură sau ceva de felul acesta, ci sfântă și fără cusur. Unde și când va avea loc aceasta? În cer, când va fi sărbătorită nunta Mielului cu izbucnirea unei bucurii incomparabile și de nedescris (Apocalipsa 19.7-9). Ce încântare! Ferice de cei care vor avea parte de aceasta! Având în vedere acea fericire, Duhul și Mireasa îi spun Domnului Isus: „Vino!”, iar El, care își iubește Adunarea, răspunde cu dragoste: „Eu vin curând!” (Apocalipsa 22.17, 20).

În sfârșit, Adunarea este prezentată și ca o cetate cerească și minunată (Apocalipsa 21). Așa va fi doar în viitor, după ce Hristos Își va ridica împărăția. Acum, pentru Adunare este încă timpul de smerire și de suferință împreună cu Hristos și pentru Hristos. Atunci însă o va lumina slava lui Dumnezeu și va face să strălucească frumusețea ei. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Această cetate va fi sediul autorității Celui care a fost odată încununat cu o cunună de spini și răstignit, dar care apoi va domni peste univers. Oare nu merită să suferim pentru Hristos în nădejdea că vom domni în curând împreună cu El?

Astfel deci ne prezintă Cuvântul lui Dumnezeu Adunarea. El ne spune că ea va dăinui veșnic. Când va fi făcut un cer și un pământ nou, în care va locui dreptatea, Adunarea va fi cortul lui Dumnezeu pe pământ în mijlocul oamenilor mântuiți (Apocalipsa 21.1-4). Ce priveliște măreață pentru credincioși de a locui în acea veșnicie plină de bucurii!

Acum însă, această Adunare iubită este pe pământ. Ea trebuie să fie aici o martoră pentru Hristos, în timp ce El este sus, lăsând să lumineze lumina cerească a harului și a adevărului și umblând așa cum a umblat Domnul. Să dea Domnul ca fiecare dintre noi, care aparținem acestei Adunări, să corespundem stării pe care o așteaptă El de la noi!

clickbible.org